

Tilfælde, der lidetmindste maa anses for tvivlsomme; men vist er det, at, forsaavidt man vil antage, at juridiske Systemer og de Retskyndiges Opfattelse skulde være af nogen Betydning — og saameget maa man vel dog indrømme, om man end ikke vil tillægge den nogen aldeles afgjørende Betydning, — at disse her af mig paapegede Klostre da ikke ere indbefattede under Begrebet af offentlige Stiftelser.

Monrad: Det forekommer mig dog, at Opfattelsen af § 1 ikke medfører saa store Betænkkeligheder, som man synes tilbøielig til at antage. Hvis der nemlig er visse Stiftelser, som ere private, som ikke kunne henføres under Begrebet „offentlige Stiftelser“, saa er det jo en Sølvsølge, at de slet ikke gaae ind under denne Lov, saa behøves der slet ikke nogen Beslutning af vedkommende Minister for at undtage dem fra Lovens Omraade, thi det følger jo af selve Loven, at de ikke gaae ind under den. Hvis altsaa de berørte Klostre ikke ere offentlige Stiftelser, saa undtages de fra Loven, ikke ved nogen ministeriel Beslutning, men efter selve Lovens Affattelse, og det vil saa være en Gjenstand for Domstolens Afgjørelse, hvorvidt de gaae ind under det Begreb, der er opstillet, eller de ikke gaae ind derunder. Paa den anden Side kan det derimod være ønskeligt, naar der er særlige Forhold tilstede med Hensyn til en virkelig offentlig Stiftelse, at der tillægges Administrationen en saadan forbigaaende Myndighed, som i Paragraphen er nævnt. Jeg skal nævne et Tilfælde, som ligger nær. Naar f. Ex. et Præstekald besidder en Fæstegaard, og der er en Bestemmelse, som siger, at denne Fæstegaard ved Fæsteledighed skal lægges til Præstegaarden, saa kan det dog være et stort Spørgsmaal, om det ikke kunde være rigtigt at undtage denne fra Lovens Bestemmelser. Men forsaavidt derimod en Stiftelse er en aldeles privat og at det i juridisk Forstand ikke er Gjenstand for nogen Tvivl, saa synes jeg, at det er en Sølvsølge, at den heller ikke kan komme ind under Loven og derfor heller ikke under den Beslutning, som er tilladt Ministeriet ved Slutningsbestemmelsen i § 1. Imidlertid vil jeg indrømme, at, naar det kan være tvivlsomt, hvilket Gods der maa henregnes til offentlige

Stiftelser, saa vilde det maaskee være rigtigere at søge at komme til en bestemt Afgjørelse af disse Punkter ved Sagens 2den Behandling.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 87 St.

Monrad: Efter de Uttringer, der ere fremkomne fra den høitagtede Minister, maa jeg dog ansee det for rigtigst, at der bliver nedsat et Udvalg til at tage Sagen under Overveielse, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et saadant, bestaaende af 5 Medlemmer.

Madsen: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg bestaaende af 7 Medlemmer.

Monrad: Jeg tager mit første Forslag tilbage og foreslaaer, at Udvalget kommer til at bestaae af 9 Medlemmer.

J. A. Hansen: Jeg vil tillade mig at optage Forslaget om et Udvalg paa 5 Medlemmer, som vælges her i Salen. Jeg troer nemlig, at det, der for et saadant Udvalg væsentligst vil være at gjøre, er at tilveiebringe en Slags Overenskomst med Ministeriet angaaende Affattelsen af de Punkter, der have været under Dmtale, og dertil troer jeg, at et Antal af 5 Medlemmer vil være tilstrækkeligt.

S. Jørgensen: Jeg skal tillade mig at understøtte Forslaget om et Udvalg paa 9 Medlemmer, og det af den Grund, at, selv om der skulde være enkelte af disse 9 Medlemmer, som ikke havde sat sig saameget ind i Forholdene, at de kunde være til synderlig Nytte i Udvalget, mener jeg dog, det kunde være godt, om de hørte paa Forhandlingerne.

Monrad: Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale Forslaget om et Udvalg paa 9 Medlemmer, fordi et saadant Udvalg vilde udgjøre en lille Rigsdag, og det væsentlig er en Underhandlingsgjenstand, der foreligger, men